

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inclytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricuſ,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

In Capvt. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

132 ROMARICI COMITIS

ducitur ab Amberto, vel Ambrone
Clodouei II. filio. Sed quid si eadem
ei origo, quæ Auenno vrbi de qua Tu-
ronensis? Quid si ab Habich/ id est, ac-
cipitre, vel quia arx in montis apice
tam alta, vt vix videatur altius vola-
re posse accipiter, vel quia Vogesus
mons, & castrum illud ad venationes
commodissimum. Illæ siquidem Re-
gibus & Imperatoribus illic frequen-
tes, vt ostendit lib. 10. c. 10. Turonen-
sis, Aimoinus libr. 4. c. 8. & 109. Ve-
nantius lib. 7. epist. 4. Ardennæ, an Vo-
sagi, cerui, capræ, helicis, vrsi cæde sagitti-
ferâ sylua fragore tonat? Accipitrum
autem ad venandum usus, nemini
ferè ignotus. Vnde Guntchramnus
ille Boso apud Turonensem lib. 5. c.
14. Meroueo. Veniant equi nostri, & ac-
ceptis accipitribus cum canibus exercea-
mur venatione.

IN CAPVT. II.

R omarius interdum Rumerius
scribitur, vt apud Aimoinum lib.

4.c.19. Rumerici Castellū. Multa in ri-
cus aut richus olim desierunt, desinūt-
que nunc nomina, vt Amalaricus,
Bertricus, Childericus, Fridericus,
Henricus. Diues verò Germanis est
Reich/ Gallis riche/ Italies & Hispanis
rico aut Richo. De S. Arnulpho Aimoi-
nus l. 4. c. 1. Paulus Diaconus l. 6. c. 5.
Otho Frising. lib. 5. c. 9. Dagobertus ad-
modum puer, educatus à B. Arnulpho
maiore domus, qui postea Metensium E-
piscopus fuit. Martyrol. 16. die Augu-
sti, & Surius eodem die, Tomo 4. vbi
inter alia p. 724. sic: Per id tempus erat
in Regis Theodeberti ministerio Roma-
ricus, vir egregius, qui Arnulphi cognito
desiderio, sancto & familiari ei affectu
iungebatur. Itaque communicato inter se
confilio, iuxta præceptum Domini dicen-
tis Matt. 19. Vade, vende omnia & cæt. re-
licet omnibus ad Lirinense monasterium,
propter C H R I S T V M, peregrè proficiisci
statuunt. Sed hac in re, vtriusque deside-
rio Altissimi voluntas obstitit. Neque e-
nim fas esse censuit omnipotens Deus, vt

I 3 hi

134 R̄OMARICI COMITIS
bi duo viri, qui postmodum, seu lampades
duæ fulserunt in sâculo, sub medio occul-
tarentur.

I N C A P. III.

AD Brunichilden, eiusque nepo-
tes extant S. Gregorij epistolæ li.
5. epist. 15. 58. 59. de eaque Fortuna-
tus, maximè lib. 6. Ionas in S. Colub.
c. 18. 19. 30. 31. Iste vero Aridius, Epi-
scopus fuit Lugdunensis, qui B. Desi-
derio Viennensi Episcopo exilij, mor-
tisque causa cum eadem Brunichil-
de, quæ ab illo de variis arguebatur
criminibus, extitit, vti ab Aimoino
scriptum libr. 3. cap. 89. 92. Adone in
Chron. p. 187. Martyrol. d. 23. Maij.
Et de eodem rursus Aridio Aimoi-
nus c. 93. l. 3. qui ab optimo illo valde
diuersus, de quo lib. 10. c. 29. Turo-
nenensis. Vide & Venantiū li. 5. epig. 20.
Veneno] Aimoniū l. 3. capit. 99. li-
cet Auentinus lib. 3. scribat: Theoderi-
cus dum Mediomatricum urbem ingredi-
tur, de cœlo fulmine tactus interiit, Ionas

L 6a